

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/49/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725203582
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Srnková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1725203582.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kristína Srnkovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľubomíra Bundzela, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, Senec, dieťa rodičov – matky: B. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D., a otca: E. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, G., v konaní zastúpený: JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom Žilinská 14, Bratislava, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č. k. 51P/183/2025-28 zo dňa 24.11.2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas za otca E. B., nar. XX.XX.XXXX na prihlásenie maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX prestupom na predprimárne vzdelávanie do Materskej školy D., F. H. I. XXX/XXX, D. pre školský rok 2025/2026 (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a ustanovenia § 35 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

3. Uviedol, že manželstvo rodičov maloletého bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5P/125/104 zo dňa 27.10.2021, ktorým bola súčasne schválená aj rodičovská dohoda, v zmysle ktorej sa maloletý na čas po rozvođe manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 280,- Eur mesačne k rukám matky a styk maloletého a otca bol ponechaný bez úpravy.

Naposledy boli rodičovské práva a povinnosti upravené rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 9P/104/2024-96 zo dňa 31.10.2024, ktorým bola súdom schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec zaviazal platiť maloletému zvýšené výživné v sume 350,- Eur mesačne a došlo k zmene úpravy styku s tým, že ak sa maloletý nenachádza v predškolskom/školskom zariadení, otec si má maloletého preberať v mieste bydliska matky, na ktorom mieste má po ukončení styku maloletého odovzdať.

Uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 9P/168/2024-83 zo dňa 13.01.2025 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd udelil súhlas za otca na prihlásenie maloletého na predprimárne vzdelávanie do Materskej školy J. D. XXXX/X, G. v školskom roku 2024/2025.

4. Poukázal na správu kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov, doručenej súdu dňa 21.11.2025, z ktorej vyplýva, že matka býva spolu s partnerom a maloletým v 2- izbovom obecnom byte. Partnerovi K. L. prispieva na chod domácnosti sumou vo výške 450,- Eur. V domácnosti bývajú striedavo deti pána L., ktoré sú zverené do striedavej osobnej starostlivosti. Maloletý má v bydlisku samostatnú izbu, v čase, keď sú v domácnosti aj deti pána L. izbu s nimi zdieľa. Matka je zamestnaná na K. M. E. N. na pozícii asistenta sudcu. Mesačný príjem uviedla vo výške 1.100,- Eur netto vrátane daňového bonusu. Prídavky na dieťa poberá z Rakúska vo výške 158,- Eur. Mesačné náklady na dieťa zahŕňajú: stravu 250,- Eur, oblečenie 30 - 40,- Eur, drogériu 20,- Eur, vitamíny a lieky 50,- Eur, stravu v MŠ 30,- Eur, plávanie 55,- Eur. Matka potvrdila, že otec si plní vyživovaciu povinnosť na maloletého pravidelne sumou vo výške 350,- Eur, styk sa realizuje každý nepárny víkend. Maloletý aktuálne navštevuje MŠ G. - predškolskú triedu. V minulosti navštevoval MŠ O. J., matka uviedla, že maloletý bol z tohto zariadenia vylúčený. Následne mu bol diagnostikovaný autizmus. Po tejto skutočnosti ho matka prihlásila do MŠ P. C., toto zariadenie maloletý navštevoval od 9/2022 -12/2024. Od 1/2025 maloletý navštevuje MŠ G.. V rámci šetrenia pomerov bol vykonaný pohovor s maloletým. Maloletý sa vyjadril, že mu otec nechce podpísať papiere do novej škôlky v D., chcel by chodiť do tejto škôlky lebo tam chodí C. a F.. Uviedol, že tato chce, aby chodil do škôlky v G.. Matka opísala komunikáciu medzi ňou a otcom ako problematickú. V celom rozsahu sa pridrižiava svojho návrhu a uvádza, že maloletému chce zmeniť školské zariadenie vzhľadom na vzdialenosť od bydliska a svojej práce, uviedla, že cestovanie je nevhodné. Otec býva na adrese F. XX, G.. V predmetnom dome býva otec so svojou dlhoročnou partnerkou a v čase starostlivosti otca aj s maloletým synom A.. Otec uviedol, že aktuálne pracuje na letisku vo P. na pozícii vykladač - nakladač lietadiel s príjmom cca 2.800,- Eur. Dodal, že so zmenou školského zariadenia nesúhlasí dôvodiť tým, že presun maloletého mimo aktuálneho predškolského zariadenia by viedol k zmene denného režimu a starostlivosti, čo je v predškolskom veku obvykle nežiaduce a narušil by vytvorené väzby a rituály, pričom opakovaná zmena predškolských zariadení je prevažne spôsobená sťahovaním sa matky a aktuálna MŠ v G. je už v poradí štvrtá. Na základe uvedeného kolízny opatrovník nevhodnosť zmeny školského zariadenia maloletého a navrhol neodkladné opatrenie zamietnuť. Mal za to, že najlepším záujmom maloletého je dokončiť predškolský ročník v MŠ G..

5. Vecne súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danej veci je nesporné, že rodičia sa nevedia dohodnúť na zmene materskej školy maloletého A.. Keďže otázka návštevy materskej školy je vecou podstatnou, súd mal za to, že sú dané podmienky na postup podľa ustanovenia § 35 Zákona o rodine. Vzhľadom na plynutie času, nakoľko maloletý je vo veku, kedy je povinný absolvovať predprimárne vzdelávanie, súd v danej veci potrebu okamžitého zásahu prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Matka navrhovala, aby súd nahradil súhlas otca so zápisom maloletého do MŠ v D., nakoľko s maloletým zmenili bydlisko a v D. žijú od 03.10.2025 s partnerom. Otec s návrhom matky nesúhlasil. Na základe uvedeného podal otec dňa 04.09.2025 na Okresný súd Pezinok návrh na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol uznesením súdu prvej inštancie č. k. 51P/148/2025-99 zo dňa 01.10.2025 zamietnutý, pričom predmetné uznesenie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, otec podal odvolanie. Súd s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu a najlepší záujem maloletého dospel k záveru, že návrh matky je dôvodný a je v najlepšom záujme maloletého navštevovať Materskú školu D., F. H. XXX,XXX, D.. Súd mal za osvedčené, že maloletý je zverený do osobnej starostlivosti matky, v ktorej sa dlhodobo fakticky nachádza, a to od ukončenia spolužitia rodičov. Aktuálne bydlisko matky a maloletého je v D., čo potvrdzujú výsledky lustrácie v Registri obyvateľov, ako aj správa zo šetrenia kolízneho opatrovníka. Zdôraznil, že predmetom tohto konania je nezhoda rodičov o materskú školu. Aktuálnym faktickým bydliskom maloletého je D.. Matka má záujem o to, aby sa maloletý riadne zúčastňoval predprimárneho vzdelávania, čo s poukazom na aktuálne trvalé bydlisko matky a maloletého D., je logicky a časovo náročné riadne realizovať v súčasnej MŠ v G.. Z uvedeného bolo zrejmé, že je hospodárne a účelné, aby maloletý navštevoval materskú školu v mieste svojho aktuálneho bydliska. V aktuálnej situácii mal súd za to, že je v záujme maloletého, aby si vytváral nové kamarátske vzťahy v mieste jeho terajšieho bydliska, ktoré mu následne potencionálne môžu umožniť aj ľahší prestup na základnú školu v mieste bydliska. Otec podal návrh na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému A., ktoré konanie sa vedie na súde prvej inštancie pod sp. zn. 51P/148/2025, a v ktorom sa domáha zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti a úpravy styku maloletého s matkou v zmysle písomného návrhu. Podľa rozhodnutia vo veci zmeny zverenia, v ktorom konaní bude vykonané širšie dokazovanie, bude namiesto podľa výsledku konania posúdiť vhodnosť predškolského, resp. školského zariadenia maloletého v jeho v záujme.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol riadnym a včasným odvolaním otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), h) CSP. K skutkovému stavu veci uviedol, že matka sa svojím prvým návrhom zo dňa 25.08.2025 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd udelil namiesto neho súhlas k prihláseniu maloletého do MŠ v D. pre školský rok 2025/2026. Uznesením Okresného súdu Pezinok sp. zn. 51P/138/2025 zo dňa 24.09.2025 bol podaný návrh matky zamietnutý. On podal návrh na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 03.09.2025 sa domáhal zmeny úpravy práv a povinností k maloletému, pričom okrem iného žiadal, aby bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti. V časti týkajúcej sa nariadenia neodkladného opatrenie žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke zakáže v školskom roku 2025/2026 presun do iného predškolského zariadenia. Uznesením Okresného súdu Pezinok sp. zn. 51P/148/2025 zo dňa 01.10.2025 bol jeho návrh nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, o ktorom nebolo do času podania tohto odvolania rozhodnuté. Matka podala dňa 06.11.2025 opakovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa obdobne ako v predchádzajúcom návrhu domáhala nahradenia jeho súhlasu s prestupom maloletého do iného predškolského zariadenia, ktorému návrhu súdu prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením vyhovel.

Poukázal na to, že sa jedná o druhý návrh matky v poradí na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom odo dňa nenariadenia prvého neodkladného opatrenia, ktorého sa matka domáhala nedošlo k žiadnej zmene pomerov. Toto v poradí druhé uznesenie súdu prvej inštancie nerefektuje na najlepší záujem maloletého, je vydané v rozpore s odôvodnením prvého uznesenia, ktorým bol návrh matky zamietnutý a zároveň je vydané v rozpore s odporúčaným postupom vo vyjadrení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 21.11.2025. Zastával názor, že predmet nariadeného neodkladného opatrenia je predmetom, ktorý si vyžaduje hĺbkové právne posúdenie a nie je vecou, ktorú je možné rozhodnúť v skrátanom konaní o nariadení neodkladného opatrenia. Ďalej poukázal na to, že vo veci maloletého je vedené konanie vo veci samej o zmene úpravy práv a povinností k maloletému. Dodal, že sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia vo veci zákazu zmeny predškolského zariadenia, o ktorom sa aktuálne koná.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP uviedol, že matka sa oboma návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia domáha totožného predmetu konania (nahradenia prejavu jeho vôle v otázke zmeny predškolského zariadenia), pričom súd prvej inštancie v krátkom časovom odstupe rozhodoval dvakrát o tom istom nároku, s rovnakými účastníkmi a k tomu istému maloletému. V bežných sporových veciach by takáto situácia zakladala prekážku rozhodutej veci a hoci v mimosporovej agende ide o flexibilnejší režim, aj tu judikatúra vyžaduje, aby opätovnému návrhu predchádzala kvalifikovaná zmena pomerov, nie iba účelovo vyvolaný. Poznamenal, že v tejto veci nielenže nedošlo ku kvalifikovanej zmene pomerov, ale nedošlo ku akejkoľvek zmene pomerov. Matka už v prvom návrhu deklarovala presťahovanie sa, avšak mal za to, že faktické odsťahovanie sa nie je spôsobilé vyvolať zmenu pomerov, nakoľko tento stav odsťahovania sa súd prvej inštancie posudzoval už v prvom návrhu matky. K faktickému presťahovaniu sa matky uviedol, že presťahovanie sa je jednostranné rozhodnutie matky (ktoré v celom rozsahu akceptuje), matka vedome v čase, keď už prebieha konanie vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a súd sa má meritórne zaoberať tým, kde bude maloletý bývať, a teda do akého školského zariadenia bude dochádzať, iniciovala v poradí druhé konanie vo veci nariadenia neodkladného opatrenia. Matka iniciovala druhé konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, a to po tom, ako bol jej predchádzajúci návrh (s rovnakým predmetom konania a s rovnakým skutkovým stavom) právoplatne zamietnutý.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP uviedol, že je v príkrom rozpore výrok súdu prvej inštancie v bode 24 prvého uznesenia o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a v bode 25 druhého uznesenia, ktoré napáda týmto podaným odvolaním. Na jednej strane súd uvádza, že nahradenie prejavu jeho vôle so zmenou predškolského zariadenia nie je v najlepšom záujme maloletého, a zároveň, že samotné konanie ako také nie je konanie, ktoré má byť predmetom skráteneho konania vo veci neodkladného opatrenia. Na druhej strane v bode 25 uznesenia (vydaného dva mesiace po prvom uznesení) konajúci súd uvádza, že zmena predškolského zariadenia je v prospech maloletého, a zároveň je možné ho riešiť nariadením neodkladného opatrenia bez vykonania dôsledného dokazovania. Uvedené stanoviská sú v príkrom rozpore. Za nesprávne pokladal to, že súd prvej inštancie rozhoduje na základe bydliska maloletého, nakoľko je zrejme, že k jeho zmene došlo

výlučne na základe jednostranného prejavu matky, čo jemu nesmie byť na škodu. Namietal, že súd prvej inštancie nijako nevysvetlil, prečo sa od svojho vlastného, len niekoľko týždňov starého právneho názoru odkláňa v tak výraznom rozsahu. Takýto obrat je pre neho objektívne nepredvídateľný a odporuje požiadavke konzistentnosti rozhodovacej praxe súdov.

Ďalej namietal, že súd prvej inštancie neprihliadal na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý nevzhladol neodkladnú potrebu zmeny školského zariadenia maloletého, nezaoberal sa ani tým, prečo na neho neprihliadal, a teda zo strany súdu nedošlo k vysporiadaniu sa s jeho obsahom. Zastával názor, že súd odignoroval špecifickú zdravotnú situáciu maloletého (podľa tvrdení matky je to diagnóza autizmus), nereflektoval na to, že maloletý je citlivý na zmeny prostredia a vyžaduje si stabilitu výchovného prostredia a nezohľadnil to, že maloletý už v mladom veku (počas štyroch rokov) vystriedal viacero miest pobytu (O. J., P. C., G., E., teraz D.) a navštevoval postupne niekoľko (štyri) MŠ (prvá v O. J., druhá v O. J., vo P. C. a v G.), pričom plánová zmena do MŠ v D. by znamenala už piate predškolské zariadenie, ktoré má maloletý navštevovať. Mal za to, že v kontexte opakovanej zmeny prostredia je ďalší prestup maloletého do novej MŠ v rozpore s jeho stabilným vývojom, schopnosťou vytvárať dlhodobé sociálne väzby, pôsobil by hlavne na jeho psychiku a mohol by u neho vytvoriť úzkosť a regresiu do nižšieho vývinového stupňa, prípadne viesť k zvýšenému stresu. Zastával názor, že v danej veci neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, keď otázka dochádzania sama o sebe nepredstavuje bezprostredné ohrozenie práv maloletého a nezakladá potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a nesúhlas druhého rodiča je zákonom predpokladanou situáciou pri podstatných veciach, ktoré sa majú riešiť postupom podľa § 35 Zákona o rodine, nie automatickým nahradením prejavu vôle formou nariadenia neodkladného opatrenia. Ďalej namietal, že nariadením neodkladného opatrenia súdom došlo k porušeniu jeho práv v otázke výkonu rodičovských práv a povinností a k porušeniu zásady rovnosti rodičov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nepreskúmateľné, resp. zaťažené takými výraznými nedostatkami odôvodnenia, ktoré zakladajú odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci a vade konania.

Poukázal na hroziace riziká, medzi ktoré zaradil hroziacu ujmu zmeny status quo, ktorá spočíva najmä v prerušení adaptácie maloletého v pôvodnom predškolskom zariadení v G., narušenie stability prostredia, ktorá vzniká pri častých zmenách prostredia (ako aj kolektívu), v ktorom maloletý pôsobí, neprímeranosť zásahu v prípade zmeny predškolského zariadenia, ktoré je okrem iného spojené s narušením napredovania maloletého a prejudicialitu rozhodnutia vo veci samej.

Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, alternatívne mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že kontaktoval riaditeľku MŠ v D., ktorá uviedla, že maloletý navštevuje spomenuté školské zariadenie od 08.12.2025. Na základe zistených skutočností prehodnotil svoje vyjadrenie a dospel k záveru, že v aktuálnej situácii nie je pre maloletého vhodné návrh zamietnuť, nakoľko maloletý je v školskom prostredí stabilizovaný a začlenil sa do kolektívu. Mal za to, že zamietnutie návrhu môže spôsobiť destabilizáciu psychického prežívania maloletého.

9. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že sa s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie plne stotožňuje. Odvolanie otca považovala len za jeden z jeho neustálych krokov schválnosti voči nej, nakoľko sám otec sa vyjadril, že sa v súčasnosti nedokáže plne venovať rodičovským povinnostiam vedúcim k zdravému vývoju maloletého, pretože je pracovne vyťažený. Maloletý je prijatý s prestupom odo dňa 08.12.2025 do MŠ D., ktorú do dnešného dňa pravidelne navštevuje. Mala za to, že pre maloletého, ktorý je v predškolskom veku je priaznivejšie, aby do školy nastupoval so svojimi spolužiakmi, ktorých už bude poznať. Maloletý sa rýchlo začlenil do kolektívu, o čom svedčí aj jeho vystupovanie na vianočnej besiedke. Tvrdila, že s maloletým nikdy nebol v predškolskom zariadení žiadny viditeľný problém. Čo sa týka jeho adaptácie na nové prostredie, maloletý je veľmi komunikatívny a priateľský. K argumentácii otca, že od nenariadenia prvého neodkladného opatrenia nedošlo k žiadnej zmene pomerov uviedla, že odo dňa 03.10.2025 má s maloletým trvalý pobyt na adrese C. X, XXX XX D., kde sa aj zdržiavajú.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP)

a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), h) CSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

11. Predmetom prieskumu odvolacím súdom, s poukazom na obsah uznesenia súdu prvej inštancie i námietky otca predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého súd prvej inštancie nahradil súhlas za otca na prihlásenie maloletého prestupom na predprimárne vzdelávanie do Materskej školy D., F. H. I. XXX/XXX, D. pre školský rok 2025/2026.

12. Odvolacie námietky otca odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné, zakladajúce dôvod pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nerozhodol správne, keď navrhované neodkladné opatrenie nariadil, a preto podľa ustanovenia § 388 CSP jeho uznesenie zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

17. Podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

18. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

19. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

20. Z obsahu citovaného § 35 Zákona o rodine je treba vyvodiť, že „príprava na budúce povolanie“ je bez pochyb považovaná za podstatnú vec, ktorá podlieha dohode rodičov, pokiaľ výkon ich rodičovských práv a povinností nebol pozastavený, obmedzený pre túto oblasť, resp. rodič nebol výkonu rodičovských práv a povinností právoplatne pozbavený. Pokiaľ sa rodičia nedohodnú o podstatnej náležitosti, súd rozhodne len na návrh jedného z nich.

21. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach vyžaduje pre nariadenie neodkladného opatrenia, ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie, tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 5/2012 z 28.11.2012). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti. Nariadenie neodkladného

opatrenia v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je tu potreba bezodkladne upraviť pomery. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je potreba ochrany práv maloletého dieťaťa v situáciách, keď sú jeho práva zjavne ohrozené alebo ak maloletému dieťaťu hrozí závažná ujma. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohli dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené a maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky. Matka odo dňa 03.10.2025 býva s maloletým na adrese C. XXX/X, D. (túto skutočnosť preukazuje aj lustrácia v Registri obyvateľov), kam sa presťahovala k svojmu priateľovi. Maloletý navštevoval MŠ v G., avšak vzhľadom na presťahovanie sa matky s maloletým a neudelenia súhlasu otca s prestupom maloletého do MŠ D., F. H. I. XXX/XXX, D., matka žiadala o nahradenie súhlasu namiesto otca na prihlásenie maloletého prestupom na predprimárne vzdelávanie do tohto predškolského zariadenia pre školský rok 2025/2026 formou nariadenia neodkladného opatrenia dôvodiac tým, že je ne hospodárne a časovo náročné vodiť dieťa do a z predškolského zariadenia v G., dieťa musí skôr vstávať, aby ona stihla prísť do práce v E..

23. Otec v podanom odvolaní poukázal najmä na to, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle požiadavky matky, keď súd prvej inštancie uznesením č. k. 51P/138/2025-106 zo dňa 24.09.2025 zamietol v poradí prvý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia s totožným petitom, a od vydania tohto rozhodnutia nedošlo k žiadnej zmene pomerov. Presťahovanie sa matky s maloletým do D. bolo jednostranným rozhodnutím matky a zmena bydliska maloletého bola jej jednostranným prejavom. Zároveň o. i. poukázal na to, že maloletý počas štyroch rokov vystriedal viacero miest pobytu (O. J., P. C., G., E., teraz D.) a navštevoval postupne štyri MŠ (prvá v O. J., druhá v O. J., vo P. C. a v G.), pričom plánovaná zmena do MŠ v D. by znamenala už piate predškolské zariadenie, ktoré má maloletý navštevovať, čo je v rozpore s jeho najlepším záujmom a stabilitou jeho výchovného prostredia.

24. Odvolací súd preskúmaním návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadrenia kolízneho opatrovníka a odvolania otca, i obsahu spisového materiálu dospel k odlišnému záveru, ako súd prvej inštancie, a síce, že v predmetnej veci absentuje naliehavá potreba dočasne upraviť pomery účastníkov konania. Odvolací súd nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiadala matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď má za to, že tu nie je a v čase rozhodovania súdu prvého stupňa ani nebola hrozba ujmy na právach maloletého dieťaťa, ktorú by bolo dôvodné odstrániť formou nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia. Matka podaným návrhom neosvedčila, že by bol ohrozený život, zdravie či zdravý vývin maloletého, ktoré sú predpokladom pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Samotná skutočnosť, že matka sa s maloletým dieťaťom presťahovala do D. a dieťa tu od 08.12.2025 navštevuje materskú školu plniac si tak povinné predprimárne vzdelávanie, nie je dôvodom na okamžitú úpravu pomerov, ktorá by odôvodňovala zásah súdu, vyžadujúci zrýchlený postup. Inštitút neodkladného opatrenia sa má uplatňovať len výnimočne, a to výlučne v prípadoch riadneho preukázania potreby bezodkladnej úpravy pomerov tak, aby sa zamedzilo jeho zneužitiu. Pokiaľ matka dôvodí ne hospodárnosťou a časovou náročnosťou vedenia dieťaťa do a z predškolského zariadenia v G., keď bývajú v D. a ona pracuje v E., odvolací súd samozrejme netvrdí opak, v tomto prípade nemôže a nechce posudzovať, kde má matka bývať a ako sa má zariadiť, avšak zo zákonného vymedzenia neodkladného opatrenia vyplýva, že je možné ho vydať len v nevyhnutných prípadoch, a to iba v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov. Taký stav preukázaný nebol.

25. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie majúc za to, že došlo k zmene skutočného stavu (presťahovaním sa matky s maloletým do D.) oproti času vydania predchádzajúceho uznesenia č. k. 51P/138/2025-106 zo dňa 24.09.2025 (preto odvolací súd nevyhodnotil danú vec ako res iudicata), avšak odvolací súd zdôrazňuje, že nezhoda rodičov týkajúca sa predškolského vzdelávania maloletého za osvedčených skutočností v predmetnej veci sa nemá riešiť formou neodkladného opatrenia, ale v konaní vo veci samej s riadne vykonaným dokazovaním.

26. Inštitútom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa má zamedziť vzniku nejakej ujmy na dôležitých záujmoch maloletých detí, jeho účelom rozhodne nie je riešenie osobných sporov medzi rodičmi detí, ktoré súvisia s rozpadom ich manželského vzťahu. V rodičovských

vzťahoch platí viac než inde požiadavka vzájomnej tolerancie, nekonfliktnosti a úcty k právam druhého rodiča a k právam dieťaťa, čo by mali mať na zreteli predovšetkým rodičia maloletého dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali obaja rodičia sledovať, by naplnilo akékoľvek usporiadane roztrieštených vzťahov v rodine uvedomujúc si, že sú to práve rodičia, ktorí nesú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletého dieťaťa. Akýkoľvek súd nie je schopný takéto usporiadanie vzťahov zabezpečiť a je vhodné pripomenúť, že sú to rodičia (nie súdy, či znalci), ktorí nesú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (uvedené tiež vyplýva aj zo záverov uznesenia Ústavného súdu Českej republiky vo veci IV. ÚS 60/04).

27. Dieťa by v žiadnom prípade nemalo byť nástrojom na riešenie doposiaľ nevysporiadaného vzťahu medzi jeho rodičmi, ktorých problematické vzťahy negatívne vplyvajú na maloleté dieťa a na jeho intrapsychické prežívanie. V záujme dieťaťa je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju ich osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva.

28. V súvislosti s napätými vzťahmi rodičov maloletého dieťaťa je potrebné apelovať na nich oboch, aby uprednostnili záujem dieťaťa pred vlastnými záujmami, snažili sa o čo najrýchlejšie a pokojné doriešenie ich vzájomného vzťahu a súčasne aj v záujme maloletého dieťaťa rešpektovali vzájomné práva ako rodičov, ktorí sú si vo výkone rodičovských práv a povinnosti rovnocenní. Obom rodičom musí byť zrejmé, že maloleté dieťa potrebuje pre svoj ďalší zdravý vývin predovšetkým kooperatívny vzťah medzi svojimi rodičmi podporujúci vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre spoločné dieťa.

29. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za použitia ustanovenia § 388 CSP zmenil a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

30. Odvolací súd nepovažoval za potrebné vysporiadať sa so všetkými námietkami rodičov, keď z obsahu spisu nevzhladol potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ust. § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).